

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 39 szám

2024. június 03

Üzemi Tanács ülés Záhonyban

Tanácskozott május utolsó napján a Rail Cargo Hungaria (RCH) Záhony Területi Üzemeltetési Központ (TÜK) Üzemi Tanácsa. Múlt hét péntekén a legfontosabb napirendi pont a záhonyi áruforgalom csökkenése, és az emiatt három hónapra bevezetett állásidő volt.

A május 29-én tartott Központi Üzemi Tanács ülésén Kovács Imre, az RCH Igazgatóságának elnöke elmondta, kiemelten kezeli a záhonyi forgalom fellendítését. A magyarországi áruszállítás teljesítménye az uniós és a német gazdasági nehézségek miatt ebben az évben tovább csökkent, sajnos az RCH is hasonló nehézségekkel küzd.

A záhonyi TÜK vezetése elkötelezett a munkavállalókkal való szoros együttműködésre, ami ebben az időszakban elengedhetetlen. A kereskedők feladata az új szerződések kötése, a forgalom növelése érdekében. A Rail Cargo Hungaria Magyarország elsőszámú vasútlogisztikai vállalatként intenzív és jól szervezett működésére van szükség ahhoz, hogy a vasútállomás ismét elérje a kitűzött célokat. Továbbá költséghatékony és gyors fuvarozási lehetőségek kidolgozása és megvalósítása a fő feladat, valamint a versenyképes fuvardíjak biztosítása, az ügyfelek azonnali tájékoztatása. Mindezeket Vernes András, Service Delivery igazgatója is kiemelte tájékoztatójában, mert nagy fontosságúnak tekinti a záhonyi régió tekintetében. Ez garancia lehet arra, hogy a három hónapos állásidő alatt a záhonyi forgalom növekedjen.

Ezt követően a részt vevők kifejtették véleményüket a munkáltatói intézkedésekkel és a technológiai folyamatokkal kapcsolatban.

Az ülés további részében a helyi üzemi megállapodás-tervezetről és annak módosításairól is tárgyalt a tanács.

Végezetül a rendkívüli élethelyzetbe (temetés, betegség, egyéb szociális probléma) került kollégáink megsegítése érdekében szociális segítség, valamint fizetési előleg odaítélésében is döntés született.

Görgicze Lajos

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Büszkeség? Balítélet?

Mindannyiunk gyakori élménye, hogy nem értjük egymás nyelvét, néha nem is akarjuk. De a leggyakoribb alighanem az, amikor értjük, csak nem szívesen. Vagy, mert rossznak ismerjük a másikat, vagy, mert túlságosan magasan hordjuk, ami akkor sem az igazi, ha tényleg van mire felválni. Megesik, hogy ismereteink légből kapottak, a magasra emelt arc pedig tévedéseken alapul – utóbbi semmiképp sem barátságos viselet, legyen az bár szép, vagy intelligens. Ha egy büszke és egy előítéletes ember találkozik, akkor bizony nem sok jóra számíthatnak egymástól.

Valamelyikük megközelíthetetlennek látszik, ami a másik szemében csak még inkább igazolja előfeltevéseit: nagyképű, dölyfös, beképzelt, aki számára csak önmaga ér valamit. A lényeg, hogy nem igazán ismerik az ilyen emberek egymást, és valahogy késztetést sem éreznek a közelebbi ismerkedéshez. Vagy, ha mégis, akkor sorra elbukják a célt, mert mindketten az előzményekből indulnak ki. Márpedig rugalmasság nélkül nincsenek jól működő emberi kapcsolatok, sem a magánéletben, sem közösségekben.

Rossz dolog így gondolkodni, mert akkor csak kerülgetik egymást a jobb sorsra érdemesek is. Végül az egész szélmalomharccá válik még önmaguk számára is, hát még a kívülállóknak. Igaz, fontos, hogy sokszor az utóbbiak véleménye többet számít, mint a sajátunk. Márpedig nem lehet mindenkinek megfelelni, a kíváncsiskodó okoskodóknak meg talán nem is szabad. Nem beszélve mindenféle pletykálkodásról, híresztelésekről – azoknak hitelt adni sokszor önmagunk elleni merénylet.

De minden jó lehet, ha a vége sikerül, még úgy is járhatnak, mint Jane Austen regényhősei. Az 1813-ban megjelent mű – Büszkeség és balítélet – végén a fiatalok addig-addig kerülgették egymást, hogy végül mindketten engedtek önmagukból. Így megismerhették egymás valóját, ami, persze, mesének tűnik, talán az is. De, mint minden mese, az ő történetük is a valóságból indul ki, és oda érkezik vissza. Szerencsés esetben jó, és közös valóságba. Előítéletek és végtelen büszkeség nélkül.

Dolhai József

Ma már régmúlt – Vasutasnap Záhonyban.

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 8. szám

2013. július 15.

Hatvanharmadik ünnepünk

Még a múlt század első évtizedeiben kezdődött, és leginkább jótékonyági célja volt a vasutasok első közös rendezvényeinek, ami a háborús időkben már-már elfelejtődött. Aztán 1950-től már hivatalosan is Vasutasnapot tartottak egykori kollégáink, gyorsan sok ezer embert megmozgató vasutas ünnepé vált július második vasárnapja. És ha Vasutasnap, akkor a környékbeliek számára Záhony, ZVSC sporttelep, ahol sok vasutas és családtagjuk vett részt július tizenharmadikán, a VOKE által szervezett hatvanharmadik vasutas júliálison.

A megnyitón elsőként Volentné Sárvári Piroska, pályavasúti üzemeltetési főigazgató köszöntötte a „vasutasok nagy családját”, akiknek a munkájára – mint mondta – ezután is nagy szükség lesz. Hasonlóan optimista volt Kovács Imre, a régióban fontos szerepet játszó RCH első embere is kiemelve, hogy a Záhonyra oly jellemző vasút centrikusság esélyt ad arra, hogy Záhony és térsége ne leépülő, hanem továbbépülő, fejlődő régió legyen.

Ezek után Hada Imre, Záhony polgármestere üdvözölte a „legnagyobb záhonyi társadalmi rendezvény” résztvevőit, hiszen a vasút továbbra is meghatározza a település jövőjét. Végül az Ukrán Vasutakat képviselő Vaszilij Nyikolájevics, a lemergi vasút igazgató-helyettese szólt a hallgatósághoz, és a lemergi vasút igazgatójának nevében Emlékplakett átadásával köszönte meg Kovács Imrének és a Rail Cargo Hungáriának a sikeres együttműködést.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

TÁJÉKOZÓDÁS

- Láttad a mai újságot, drágám?
- Igen.
- Mi volt benne?
- Tepertő...

TÁJÉKOZTATÁS

Sztárfutballista kíváncsiságból megkérdez egy jósnőt:

- Mondja, kérem, a túlvilágon van foci?
- Hogyne volna, fiam! A jövő heti rangadón már te lövöd a legszebb gólt...